

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5Csp/55/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916205290
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5916205290.4

Rozhodnutie

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobkyne: U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. 5, XXX XX J., zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v spore o zaplatenie 1.053,30 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.053,30 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy od 01.01.2016 až do zaplatenia.

II. Žalobkyni sa priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde elektronicky dňa 31.10.2016, si žalobkyňa uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 1.053,30 eur s príslušenstvom, titulom vydania bezdôvodného obohatenia, pričom v odôvodnení svojej žaloby uviedla, že uzavrela so žalovaným dňa 02.05.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500024655, na základe ktorej mal žalovaný poskytnúť žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 1.200,- € a žalobkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnutý úver v 36 mesačných splátkach po 68,12 eur, dňa 21.08.2013 uzavrela so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500030084, na základe ktorej žalovaný mal poskytnúť žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 1.500,- eur a žalobkyňa sa zaviazala splácať poskytnutý úver v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur, a dňa 21.08.2013 žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500030085, na základe ktorej mal žalovaný poskytnúť žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 360 eur a žalobkyňa sa zaviazala poskytnutý úver splácať v 42 mesačných splátkach po 19,29 eur. Všetky tri úverové zmluvy sú absolútne neplatné, a to s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 43 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ide o absolútne neplatné právne úkony, keď jednostranné návrhy zmlúv zo strany žalobkyne a jednostranné úkony prijatia návrhov zo strany žalovaného nie sú zhodné, zo strany žalovaného došlo pri prijímaní návrhov jednotlivých úverových zmlúv k zmenám v údajoch oproti údajom v návrhu žalobkyne. K uzatvoreniu úverových zmlúv je obligatórne vyžadovaná písomná forma, zo strany žalobkyne nedošlo k písomnému prijatiu nového návrhu žalovaného, nedošlo teda k platnému uzatvoreniu úverových zmlúv, keďže nebola dodržaná zákonom stanovená forma. Absolútnu neplatnosť však možno dôvodiť nielen s poukazom na § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale aj s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, keď úrokové sadzby v jednotlivých úverových zmluvách presahujú obvyklú hodnotu úrokových mier úverov poskytovaných bankami v rozhodnom období. V čase poskytnutia predmetného úveru, t.j. v auguste 2013 bola obvyklá úroková miera pre obdobné typy úverov v priemere vo výške 15,77%, žalovaný uvádza úrokové miery vo výške 70%-76,21%. Taktiež uvedenie výšky ročnej percentuálnej miery nákladov je v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na neprimeranú výšku. Okrem toho je potrebné predmetné úverové zmluvy

vyhodnotiť ako absolútne neplatné, a to z dôvodu absencie zákonom vyžadovaných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) Zákona č. 129/2010 z. z.. Vzhľadom na uvedené je potrebné poskytnuté úvery považovať za bezúročné a bez poplatkov. Podľa predloženého prehľadu platieb k zmluve o úvere č.1 uhradila žalobkyňa žalovanému celkom sumu 1.519,42 eur, pričom reálne jej boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.021,40 eur, z toho dôvodu sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou 498,02 eur (od 29.12.2014 do 31.12.2015). Podľa prehľadu platieb k zmluve o úvere č.2 žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1.719,81 eur, reálne jej boli poskytnuté na základe predmetnej zmluvy o úvere peňažné prostriedky vo výške 1.284,25 eur, z ktorých žalobkyňa reálne uhradila žalovanému sumu 1.719,81 eur, žalovaný sa teda na úkor žalobkyne obohatil bezdôvodne sumou 435,56 eur (od 25.03.2015 do 31.12.2015). Podľa prehľadu platieb k zmluve o úvere č.3 žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 427,98 eur, reálne jej boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 308,26 eur, z ktorých celkove uhradila sumu 427,98 eur, teda žalovaný sa na úkor žalobkyne obohatil bezdôvodne sumou 119,72 eur (za obdobie od 25.03.2015 do 31.12.2015). Prijímaním jednotlivých úhrad zo strany žalobkyne na účet žalovaného dochádzalo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, na úkor žalobkyne, keďže žalovaný nemal právny titul na jednotlivé úhrady zo strany žalobkyne. Celkove sa teda žalovaný obohatil sumou vo výške 1053,30 eur. O skutočnosti, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne sa dozvedela žalobkyňa v mesiaci august 2016.

2. Okresný súd Ružomberok uznesením č. k. 5Csp/55/2016-29 zo dňa 24.11.2016 vyzval žalovaného, aby sa v lehote desiatich dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k podanej žalobe.

3. Žalovaný podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.01.2017 žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, keď nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je osobitným nárokom, ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom a teda miestne príslušný na prejednanie uvedenej veci je Okresný súd Bratislava I.. Ďalej žalovaný uviedol, že s ohľadom na spôsob konštituovania zmluvného vzťahu, je potrebné konštatovať, že schválenie úveru s inými parametrami ako je uvedené v bode 5. nie je takou zmenou, výhradou či doplnením, ktoré by spĺňalo predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva. Zmluvné strany si v bode 2. zmluvných dojednaní článok 2.1 dohodli spôsob konštituovania ich zmluvného vzťahu, pričom ich zmluvnú slobodu a zmluvnú voľnosť nemožno dodatočne nahrádzať. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálne možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru, a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške ako žiadal, respektíve v nižšej. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv pritom nepredstavujú kogentnú úpravu v tom zmysle že sa strany nemôžu dohodnúť na tom, čo sa bude považovať za návrh a čo za prijatie návrhu, respektíve čo bude alebo nebude zmenou návrhu na uzavretie zmluvy. Jediný rozdiel medzi údajmi uvedenými v bode 5. zmluvy a v bode 6. zmluvy (teda medzi návrhom a prijatím návrhu) je v údaji RPMN, lenže tento údaj nie je predmetom konsenzu zmluvných strán. Tento údaj sa nenavrhuje a nedojednávava v zmysle ustanovenia § 44 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ale sa určuje na základe práve takých údajov, ktoré môžu byť a sú výsledkom dohody medzi stranami. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Pokiaľ žalobkyňa v ďalšom napáda výšku ročnej úrokovej sadzby poskytnutých úverov, respektíve výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ktoré považuje v rozpore s dobrými mravmi a priemernou hodnotou úrokových sadzieb, žalovaný poukázal na Nariadenie vlády SR č.238/2008 ktorým sa vykonávali ustanovenia § 3 ods. 10 a 11 Zákona č. 258/2001 z. z., odplata ako cena plnenia v zmysle § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzavretia zmluvy nemôže byť v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia nikdy považovaná za neprijateľnú podmienku. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Dohodnuté odplaty v zmluvách, priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovali, nakoľko za podstatné prevýšenie by v uvedenom prípade bolo možné považovať až odklon od priemernej hodnoty odplaty zverejnenej na portály Ministerstva financií SR o 25-27%, čo v prípade uzatvorených zmlúv nenastalo.

4. Pokiaľ sa žalobkyňa v ďalšom obsahu žaloby domáha určenia bezúročnosti a bezodplatovosti zmlúv o revolvingovom úvere z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, žalovaný poukázal na ustanovenie zmluvy, ktoré požadované údaje obsahujú. Zároveň poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 13Co/111/2014-166 v súvislosti s

náležitostami o revolvingovom úvere. Záverom žalovaný v písomnom vyjadrení vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku žalobcom, namietol svojvoľné posúdenie plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, ktorá má plynúť od okamihu kedy sa dozvedela žalobkyňa o vzniku údajného bezdôvodného obohatenia v roku 2016. Subjektívna premlčacia doba je viazaná na to že poškodený subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ žalobca uvádza, že predmetný nárok je v prípade námietky premlčania premlčuje v desaťročnej objektívnej lehote, nebol preukázaný úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť.

5. K podanému vyjadreniu zaujala stanovisko žalobkyňa, a to podaním doručenom prostredníctvom právneho zástupcu dňa 01.03.2017 (č.l.47-50 spisu), v ktorom zotrvala na svojej argumentácii a zároveň navrhla prerušiť konanie z dôvodu, že na Okresnom súde Ružomberok prebieha medzi stranami sporu iné súdne konanie 3Csr/1/2017, v ktorom sa rieši otázka, od ktorej závisí rozhodnutie v prejednávanej veci.

6. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení doručenému tunajšiemu súdu dňa 24.03.2017 (č.l.55 spisu), poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa je účastníkom v úverovom vzťahu so žalovaným v ďalších troch prípadoch zmlúv, ktoré boli uzatvorené s odstupom niekoľkých mesiacov. Je teda vylúčené, aby žalobkyňa potom ako uzatvorila zmluvu s podmienkami, ktoré jej mali byť nanútené pristúpila k uzatvoreniu ďalších vzťahov so žalovaným a za rovnakých, respektíve obdobných podmienok. Zároveň vyjadril súhlas s prerušením konania, až do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej pod spisov značkou 3Csr/1/2017.

7. Na základe uvedeného Okresný súd Ružomberok uznesením č.k. 5Csp/55/2016-56 prerušil konanie, až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok po sp. zn. 3Csr/1/2017.

8. V predmetnom konaní vedenom na tunajšom súde po sp. zn. 3Csr/1/2017 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. 249/10/15 zo dňa 03.10.2016 vydaného na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500024655 zo dňa 02.05.2013, pričom titulom plnenia na základe uvedenej zmluvy sa v prebiehajúcom konaní domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 498,02 €.

9. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k. 3Csr/1/2017-90 zo dňa 18.07.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 26.09.2017 zrušil rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného asociáciou slovenských arbitrážnych súdov zo dňa 03.10.2016 sp. zn. 249/10/15.

10. Na základe toho, že konanie vo veci 3Csr/1/2017 bolo právoplatne skončené, tunajší súd uznesením č.k. 5Csp/55/2016-67 zo dňa 09.10.2017 rozhodol o pokračovaní v predmetnom konaní.

11. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil a o odročenie pojednávania nežiadal.

12. Právny zástupca žalobkyne zotrval na písomne podanej žalobe, ako aj na dôvodoch v nej uvádzaných. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania poukázal na začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, keď podstatou je subjektívna vedomosť poškodenej osoby, že sa druhá osoba bezdôvodne obohatila. Žalobkyňa naposledy reálne plnila na účet žalovaného dňa 31.12.2015, žaloba bola podaná dňa 28.10.2016, nárok teda nie je premlčaný. Je vylúčené, aby došlo k uplynutiu premlčacej doby, keďže vedomosť na strane žalobkyne o tom, že na strane žalovaného vzniká bezdôvodné obohatenie neexistovala.

13. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe, na doplnenie uviedla, že pôžičky jej neboli poskytnuté v takej výške ako sa uvádza v návrhu, bolo jej vyplatené menej, a to o stanovený poplatok. Peniaze uhrádzala žalobkyňa vkladom v ČSOB.

14. Pokiaľ ide o námietku miestnej nepríslušnosti vznesenú zo strany žalovaného, predmetom žaloby je vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu plnenia zmlúv o revolvingovom úvere, ktoré zmluvy sú

spotrebiteľským typom zmluvy, pričom v zmysle § 19 písm. d) CSP je miestne príslušným na prejednanie sporov zo spotrebiteľskej zmluvy Okresný súd Ružomberok.

15. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nároku žalobkyne, súd sa najskôr zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky.

16. Žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, pričom s poukazom na § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

17. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť v mesiaci august 2016, kedy sa žalobkyňa preukázateľne dozvedela o tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Navyše najstaršia úhrada žalobkyne poskytnutá žalovanému bez právneho dôvodu je datovaná na deň 29.12.2014, žiadna z úhrad žalobkyne zakladajúcich bezdôvodné obohatenie nie je premlčaná v rámci plynutia premlčacej doby, keď žaloba bola podaná na súde dňa 28.10.2016.

18. V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil s obsahom listín založených v spise predložených žalobkyňou, a to so žiadosťou žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru č. 8500024655 zo dňa 02.05.2013 (č.l.7 spisu), ktorou žalobkyňa požiadala žalovaného o poskytnutie úveru vo výške 1.200,- eur, pri predpokladanej RPMN za úver 70% ročne, ročná úroková sadzba úveru 70%, priemerná RPMN za úver 47,29%. Ďalšie podmienky sú dojednané v bode 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom v bode 6. sa uvádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere s tým že na rozdiel od výšky RPMN uvedenej v bode 5. žiadosti (70%) sa v bode 6. uvádza výška RPMN 66,59% (v bode 5. sa uvádza 70%, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 62,79%), (v bode 5. predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27%).

19. Ďalej sa súd oboznámil so žiadosťou žalobkyne o poskytnutie revolvingového úveru (č.l.9, č.l.40 spisu) č.8500030085 zo dňa 21.08.2013, ktorou žalobkyňa požiadala o úver vo výške 360,- eur, ktorý mala splatiť v 42 splátkach po 19,29 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,02%, ročná úroková sadzba 70,02%, priemerná RPMN za úver 46,96%, poskytnutá čiastka revolvingu 189,81 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21% (bod 5. žiadosti), pričom v bode 6. sa uvádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere, a to RPMN za úver 68,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,02%, priemerná RPMN za úver 46,06%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,02%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, ide teda o údaje odlišné než sú údaje uvedené v bode 5. žiadosti.

20. Ďalej sa súd oboznámil so žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru (č.l.11, č.l.38 spisu) č. 8500030084 zo dňa 21.08.2013, ktorou žiadala žalobkyňa o poskytnutie úveru 1.500,- eur pri predpokladanej RPMN za úver 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 46,06%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 78,21% (bod 5. žiadosti), pričom v bode 6. sa uvádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere, pričom RPMN za úver predstavuje 68,01%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN za úver 46,06%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Opäť ide o odlišné údaje ako uvedené v bode 5. úverovej zmluvy. Ďalej sa súd oboznámil s prehľadom platieb k jednotlivým zmluvám o revolvingovom úvere, s výpismi z účtu žalobkyne.

21. Podľa § 43a ods.1 Občianskeho zákonníka:

(1) Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods.1 Občianskeho zákonníka:

(1) Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods.1,2 Občianskeho zákonníka:

(1) Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

(2) Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd konštatuje, že nedošlo k prijatiu návrhu jednotlivých zmlúv o revolvingovom úvere zo strany žalovaného, a to vzhľadom na zmenené údaje o RPMN za úver a predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, keď žalovaný oznámeniami o schválení úveru dlžníkovi zaslanými žalobkyňou ako dlžníčke oznámil údaje o schválenom úvere, ide však o nový návrh, ktorý zo strany žalobkyne písomnou formou prijatý nebol. Podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 z. z. je písomná forma a táto dodržaná nebola, nedošlo teda k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z toho dôvodu ide o absolútne neplatné právne úkony. Súd teda dospel k záveru, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere č.8500024655, č. 8500030084 a č. 8500030085. Pri posúdení tejto otázky súd aplikoval úpravu § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúcu sa procesu uzatvárania zmlúv, keď predmetná úprava má povahu kogentnej normy, od ktorej sa nemožno zmluvne odchyliť. Súd upriamuje pozornosť na to, že podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka je prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. V zmysle § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Taktiež súd poukazuje na § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka prvá veta, podľa ktorého včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Zmluva je následne uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť (§ 44 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka). Rozhodným pre posúdenie platnosti uzavretia predmetnej zmluvy je ustanovenie § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatím návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. V súvislosti s uzatváranou zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, súd opätovne poukazuje na to, že predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keď táto zmluva musí obsahovať všetky náležitosti prezumované zákonom č. 129/2010 Z.z.. Z uvedeného potom vyplýva, že všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy mal obsahovať už samotný návrh na uzavretie zmluvy. Tento návrh však rozhodne neobsahuje údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. f), t.j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom samotná akceptácia predmetného návrhu na uzavretie predmetnej zmluvy (t.j. oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 30.07.2015 už tento údaj obsahuje). Z uvedeného možno potom vyvodiť, že žalovaný neakceptoval návrh žalobkyne úplne tak, ako bol žalobkyňou predložený, a tento návrh doplnil o ďalší údaj vyžadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch, čo podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za odmietnutie návrhu na uzavretie zmluvy a súčasne za nový návrh. Tento návrh zo strany žalobkyne však už nebol právom predpísaným spôsobom akceptovaný. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že zo správania samotnej žalobkyne potom, ako došlo zo strany žalovaného k vypracovaniu nového návrhu (t.j. k schváleniu predmetného úveru) by bolo možné vyvodiť, že predmetný "protinávrh", resp. nový návrh zo strany žalovaného, či už ústne alebo konkludentne akceptovala, keď prijala a spotrebovala plnenie, ktoré jej bolo poskytnuté na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, avšak tento akcept rozhodne nevykonala predpísanou formou, keď v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy musela mať zmluva o spotrebiteľskom úvere obligatórne písomnú formu, pričom podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o neplatnosť absolútnu. Keďže potom zo strany žalobkyne už následne nedošlo k písomnému prijatiu návrhu, zmluva je pre nedostatok písomnej formy absolútne neplatným právnym úkonom.

23. Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

24. V zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením (okrem iného) je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka má súvis s ustanovením § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď v prípade zmluvy neplatnej alebo zrušenej, je každý z účastníkov tohto zmluvného vzťahu povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa tejto zmluvy dostal.

25. Pokiaľ teda v prípade neplatne uzavretej zmluvy č. 8500024655 boli zo strany žalovaného poskytnuté žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 1.021,40 eur (žalovaný nepreukázal, že poskytol žalobkyni čiastku 1.200,- eur tak ako sa uvádza v oznámení o schválení úveru), pričom žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1.519,42 eur, rozdiel vo výške 498,02 eur v období od 29.12.2014 do 31.12.2015 predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

26. Pokiaľ ide o neplatne uzavretú zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500030084, na základe ktorej žalobkyni boli reálne poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.284,25 eur (žalovaný nepreukázal že poskytol žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 1.500,- eur, tak ako sa uvádza v oznámení o schválení úveru), pričom z poskytnutej sumy žalobkyňa reálne uhradila žalovanému sumu 1.719,81 eur (ktorá skutočnosť zo strany žalovaného nebola rozporovaná), žalovaný sa na úkor žalobkyne obohatil bezdôvodne sumou 435,56 eur za obdobie od 25.03.2015 do 31.12.2015.

27. Pokiaľ ide o plnenie na základe neplatne uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500030085, na základe ktorej žalobkyni boli zo strany žalovaného reálne poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 308,26 eur (žalovaný nepreukázal, že poskytol žalobkyne peňažné prostriedky vo výške 360,- eur, ani uvedenú okolnosť nerozporoval), žalobkyňa reálne žalovanému z poskytnutej sumy 308,26 eur, uhradila sumu 427,98 eur, (čo žalovaný nerozporoval), žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou 119,72 eur za obdobie od 25.03.2015 do 31.12.2015.

28. Celkove sa žalovaný prijatím úhrad zo strany žalobkyne nad rámec poskytnutého plnenia obohatil sumou 1.053,30 eur (498,02 + 435,56 + 119,72).

29. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaného vrátiť žalobkyni sumu 1.053,30 eur titulom bezdôvodného obohatenia.

30. Zároveň súd s poukazom na § 517 ods. 1 veta 1., ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č.87/95 Z. z. priznal žalobkyni uplatnený úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne z dlžnej sumy od 1.1.2016 (odo dňa nasledujúceho po uhradení poslednej splátky, t.j. po vzniku bezdôvodného obohatenia), až do zaplatenia.

31. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni, ktorá bola vo veci úspešná, právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, s tým že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.